

disculpació;

†
 Mai li serveix de disculpa.
 El deu oblit no té disculpa.
 Vulgarment acceptar les seves dis-
 culpes. Mai no fa res del
 que li demanen, i després
 tot són disculpes.

9
el deu encàrrec.

o disculporum
 disculpa f. Acció de disculpar;
 les pecades, raons, amb ~~un~~ ^{una} ~~bona~~ ^{bona} ~~trac-~~
 ta de disculpar o disculpar-se,
 excusa. †

disculpable adj. Mereixedor de
 disculpa.

disculpació f. Acció de discul-
 par o disculpar-se, disculpa

disculpar v. tr. Donar raons
 o proves que descarguin d'una
 culpa; provar no ésser algú
 condemnable pel que ha fet. Es
vaj disculpar d'haver arribat tan
tard. | Bon. Vine a disculpar-me
no heven ~~si~~ ~~tranyit~~ a temps complet